

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχονεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ἐννιακόσα
κι' ἡ ψιλή μας πάντα δρώσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ καὶ φράγχα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέχα φράγχα καὶ 'σ' τὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγχα, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Μὰν τρίτην καὶ δέκατὴν
καὶ γυρίζει τὸ Παλάτι.

Ἐπτακόσα κι' ἑπτὰ
κι' ἀφθονοῦν τὰ λεπτὰ.

Πρὸς εὐρεθινὸν ὀργανωτοῦ τὸν Καραβιὸν καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Τώρα ποὺ τὸ Ρωμαϊκὸ μὲ φοῦρα καὶ μανία
κἀτὶ ζητεῖ, κἀτὶ διψᾷ, μὰ τί κι' αὐτὸ δὲν ξέρει,
τόφρα ποὺ κι' ὁ Διόδοχος 'πῆγε 'στὴ Γερμανία
καὶ λένε πῶς ὀργανωτὴ 'στὸ γυρισμὸ θὰ φέρη.

Τώρα ποὺ διοργανώσεις ἀπὸ παντοῦ μυρίζει,
καὶ μὲ τὴν ὄρασιν 'φίρνε μικρῶν μεγάλων πάχος,
μεγάλα δὲ κατὰ θυμὸν καὶ φρένα μερμηρίζει
κάθε Ρωμῆος παλληκαρὲς καὶ κάθε Τουρκομάχος.

Τώρα ποὺ μίᾳ ζυμῶσιν παρατηρεῖται νέα
καὶ βλέπεις 'μπρὸς σου στρατηγὸν τὸν ὑποδεκαεῖα,
κι' ὁ Φασουλῆς τὸ βῆδι
'σκηώθηκε 'στὸ πόδι,
κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ τοῦ 'κάπνισεν πὰ πᾶν 'μὴ λήσῃ
καὶ τῆς διοργανώσεως τὸ ζήτημα νὰ λύσῃ.

Ὁ Φασουλῆς μονάρχης ὁλοῦσθα πγαίνει 'στῆς Γαλλίας τὰ Παρίσια.

Φ. — Χοῖρετε, Γάλλοι προσφιλεῖς,
ὁ ἑλῖνος ὁ Φασουλῆς
ἔφθασε 'στὸ Παρίσι
μιά χάρι νὰ ζητήσῃ.

Δεχθῆτε, Γάλλοι, τῶν Ρωμῶν τὸν νέο Διογένη,
ποὺ μὲ τὴν διοργάνωσι τσιμποῦρι θὰ σὰς γένῃ.
Δὲν ξέρετε πῶς μαρτυρῶ, δὲν ξέρετε πῶς ρέβω,
μὲ τὸ φανάρι ποὺ κρατῶ
ἄνθρωπον τώρα δὲν ζητῶ,
ὀργανωτὴν γυρεύω.

Τὸ δόλιο τὸ Ρωμαϊκὸ ἐσχάτ' ἀ παρσάμενα,
διοργανώσεις λαχταρᾷ μὲς 'στὰ κουβερταλῆμα του,
κι' ὁποιος εὐρῇ γιὰ τοὺς Ρωμῆους ὀργανωτὴν κανένα
νὰ μοῦ τὸν φέρῃ γρήγορα νὰ πᾶρῃ τὰ βρεθῆμα του.

Τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σας πρὸ χρόνων τὴν εἰξέρω...
γιὰ 'πίστετε μου ποὺ κἀθεταὶ νὰ πάω νὰ τὸν εὐρῶ.

Γαλλία μου λαοφιλεῖ,
κι' ὁ Διογένης Φασουλῆς
ὀργανωτὴν ἐκ μέρους σου ζητεῖ γιὰ τὰ πλειούμενα,
ποὺ τώρα μὲς 'σ' τὸν Βῆλο
γυμνάζονται καὶ μαρτυροῦν εἰς τὰ καλὰ καθούμενα
χωρὶς νὰ παίζουν ρόλο.

Ἀπὸ τοὺς τόσους ποῦχετε ὥστε κι' ἐμᾶς κανένα
νὰ μὴ σαπίσουν ἀδικα καράβια δοξασιένα.
Γαλλίε, σὶ παρακαλῶ, κι' ἐμπρὸς σου κλίνο γόνυ,
'τελείωσαν τὰ ψίμματα, 'συνῆκαν τὰ παγχνίδια,
δῶσε κι' ἐμᾶς ὀργανωτὴν γιὰ νὰ διοργανώῃ
καράβια καὶ πληρωμάτα καὶ τοῦ Νηυστάθμου στρεῖψα.

